

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.4.2022 r.
COM(2022) 184 final

2022/0125 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) 2018/1046 w sprawie zasad finansowych
mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie finansowe¹ ustanawia zasady i ogólne przepisy finansowe dotyczące uchwalania i wykonywania budżetu Unii oraz kontrolowania jej finansów.

W przypadku zakwestionowania przed sądami Unii grzywny lub innej kary albo sankcji nałożonej przez Komisję, adresat takiej grzywny może ją albo tymczasowo zapłacić, albo – do czasu wydania prawomocnego wyroku – ustanowić gwarancję bankową pokrywającą kwotę grzywny i mających zastosowanie odsetek za odroczenie płatności. W przypadku płatności tymczasowej zainteresowana strona wpłaca odpowiednią kwotę na rachunek bankowy Komisji. Od 2009 r. grzywny tymczasowo wypłacone na rachunek Komisji są deponowane w specjalnym funduszu (BUFI) i bezpośrednio lub pośrednio inwestowane w bardzo bezpieczne obligacje skarbowe w celu zachowania wartości tych kwot na wypadek, gdyby miały one zostać zwrócone zainteresowanej stronie w wyniku umorzenia lub obniżenia grzywny przez sądy unijne.

W wyroku z dnia 20 stycznia 2021 r. w sprawie C-301/19 P – *Komisja przeciwko Printeos* – Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) orzekł, że działając zgodnie z wynikającym z art. 266 ust. 1 TFUE obowiązkiem podjęcia środków niezbędnych do wykonania wyroku TSUE obniżającego lub uchylającego grzywnę za naruszenie zasad konkurencji tymczasowo zapłaconą przez przedsiębiorstwo, Komisja jest zobowiązana do zapłaty odsetek za zwłokę w zwrocie grzywny liczoną od dnia, w którym przedsiębiorstwo tymczasowo zapłaciło grzywnę, do dnia jej zwrotu.

W ramach odwołania od wyroku w sprawie C-221/22 P – *Komisja przeciwko Deutsche Telekom* – Komisja zwróciła się do TSUE o ponowne rozpatrzenie wyroku w sprawie *Printeos* w celu wyjaśnienia obowiązków, które spoczywają na Komisji w przypadku obniżenia lub uchylenia tymczasowo zapłaconej grzywny, aby odpowiednio zrekompensować jej adresatowi niedostępność zapłaconej kwoty w okresie, w którym była ona przedmiotem kontroli sądowej.

Dopóki jednak TSUE nie przedstawi wyjaśnień, o które wnioskowała Komisja, ma ona do czynienia z bezprecedensowymi roszczeniami o odsetki, które znacznie przewyższają odsetki uzyskane od tymczasowo zapłaconych kwot, i konieczne jest znalezienie odpowiedniego rozwiązania tej kwestii w budżecie Unii. Bez uszczerbku dla wyniku odwołania w sprawie C-221/22 P są zatem pilnie potrzebne środki ustawodawcze, które zapewnią odpowiedni poziom rekompensaty w przypadku zwrotu tymczasowo zapłaconej grzywny oraz odpowiednią zdolność budżetu Unii do zaspokojenia powstałych z tego tytułu potrzeb finansowych. Wymaga to wprowadzenia szeregu ukierunkowanych zmian do art. 48 ust. 2, art. 99 ust. 4, art. 107 ust. 2 i art. 108 ust. 1, 2 i 4.

Zgodnie z ogólną zasadą *restitutio in integrum* mającą zastosowanie do zwrotu grzywien lub innych kar albo sankcji, które zostały nałożone przez instytucje Unii i tymczasowo zapłacone, a następnie umorzone lub obniżone przez TSUE, należy doprecyzować, że od kwoty

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012. (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.)

podlegającej zwrotowi nie odlicza się żadnego ujemnego zwrotu z inwestycji tych tymczasowo pobranych grzywien lub innych kar albo sankcji.

W celu wynagrodzenia utraty możliwości korzystania ze środków pieniężnych od dnia, w którym przedsiębiorstwo tymczasowo zapłaciło Komisji grzywnę, do dnia jej zwrotu, proponuje się odpowiednią rekompensatę w postaci powiększenia zwracanej kwoty o odsetki obliczone według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących dodatkowo powiększonej o półtora punktu procentowego, co wyklucza konieczność stosowania wobec tej kwoty innych stóp procentowych. Stopa ta odpowiada stopie procentowej stosowanej przez dłużnika, który decyduje się odroczyć zapłatę grzywny lub innej kary albo sankcji i w miejsce takiej zapłaty przedkłada gwarancję finansową.

Na zasadzie odstępstwa od zasady ogólnej – zgodnie z którą budżet nie może zawierać dochodów ujemnych – należy sprecyzować, że wyżej wymienione odsetki i wszelkie inne opłaty należne z tytułu umorzonych lub obniżonych kwot grzywien lub innych kar albo sankcji, w tym wszelkie ujemne zwroty związane z tymi kwotami, należy – aby uniknąć nadmiernego wpływu na stronę wydatków budżetu Unii – uznać za jego dochody ujemne.

Aby jak najszybciej zaradzić nadmiernemu obciążeniu po stronie wydatków w budżecie Unii, niniejszy wniosek przedstawiono oddzielnie od zbliżającego się przeglądu rozporządzenia finansowego.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z obowiązującymi ogólnymi przepisami finansowymi i ma na celu uniknięcie nadmiernego obciążenia budżetu Unii spowodowanego wyrokiem w sprawie *Printeos*.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą niniejszego wniosku jest art. 322 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Przyjęcie ogólnych przepisów finansowych Unii wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii.

- **Proporcjonalność**

Celem niniejszego wniosku jest zapewnienie odpowiedniej rekompensaty w przypadku zwrotu tymczasowo zapłaconych grzywien lub innych kar albo sankcji oraz zapewnienie zdolności Unii do wywiązania się z powstałych z tego tytułu zobowiązań finansowych. Wniosek nie zawiera przepisów wykraczających poza to, co niezbędne do osiągnięcia celów Traktatu.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Konsultacje z zainteresowanymi stronami w sprawie tej ograniczonej zmiany nie zostały przeprowadzone.

- **Ocena skutków**

Zgodnie z oświadczeniem Komisji w sprawie przyszłych zmian rozporządzenia finansowego² ocena skutków nie jest wymagana. W rozporządzeniu finansowym określono ogólne zasady programów wydatkowania oraz zestaw narzędzi służących ich realizacji. Zmiany tego aktu prawnego nie pociągają za sobą zatem żadnych bezpośrednich skutków gospodarczych, środowiskowych ani społecznych, które mogłyby być przedmiotem skutecznej analizy w ramach oceny skutków. Wartość dodana oceny skutków ujawnia się przy dokonywaniu decyzji politycznych dotyczących konkretnych programów wydatków, które muszą być zgodne z ramami prawnymi określonymi w rozporządzeniu finansowym. Zamiast oceny skutków przeprowadzono ocenę *ex ante* niniejszego wniosku, w szczególności aby określić najwłaściwszy sposób odzwierciedlenia najnowszego orzecznictwa w odniesieniu do zainteresowanych przedsiębiorstw oraz do traktowania budżetowego odpowiednich kwot.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Niniejsza zmiana rozporządzenia finansowego nie wchodzi w zakres programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT), ale przyczynia się do realizacji programu lepszego stanowienia prawa. Wniosek realizuje potrzebę przeglądu przepisów dotyczących odsetek za zwłokę i odsetek wyrównawczych oraz dochodów ujemnych pod kątem najnowszego orzecznictwa. Proponowane podejście jest w pełni zgodne z ramami lepszego stanowienia prawa i staraniami na rzecz uproszczenia.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek jest zgodny z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet.

5. SZCZEGÓŁOWE OBJAŚNIENIA POSZCZEGÓLNYCH PRZEPISÓW WNIOSKU

Jak wskazano w sekcji 4, sam wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii. We wniosku wyjaśniono narzędzia i procedury budżetowe mające na celu zaradzenie skutkom wyroków TSUE obniżających lub umarzających grzywny lub inne kary albo sankcje pierwotnie nałożone przez instytucję Unii. Jedynie takie wyroki TSUE mogą spowodować powstanie zobowiązań płatniczych wobec osób trzecich.

Art. 48 ust. 2 dotyczący dochodów ujemnych: aby zapewnić odpowiednie traktowanie budżetowe i uniknąć nadmiernego obciążenia finansowego po stronie wydatków w budżecie Unii należy sprecyzować, że odsetki i wszelkie rekompensaty należne w przypadku umorzenia lub obniżenia kwoty grzywny lub innej kary albo sankcji, w tym wszelkie ujemne zwroty związane z takimi grzywnami lub innymi karami albo sankcjami, należy odjąć od strony dochodów budżetu Unii (dochody ujemne). Takie rozwiązanie stanowiłoby ograniczone i należyte uzasadnione odstępstwo od zasady ogólnej określonej w art. 48 ust. 1, zgodnie z którą budżet nie może zawierać dochodów ujemnych.

Art. 99 ust. 4 dotyczący odsetek za zwłokę: należy doprecyzować, że niniejszy przepis nie ma zastosowania do stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących powiększonej o półtora punktu procentowego, w przypadku gdy dłużnik podlegający grzywnie lub innej karze albo sankcji przedłoży gwarancję finansową,

² 2018/C 267 I/01.

która zostanie zaakceptowana przez księgowego zamiast płatności, ponieważ stopa ta nie ma zastosowania do odsetek za zwłokę. Odniesienie do niej należy przenieść do art. 108 ust. 1.

Art. 107 ust. 2 dotyczący zapisywania w budżecie: w celu zapewnienia wystarczających przepływów pieniężnych, aby zrekompensować osobom trzecim utratę możliwości korzystania ze środków pieniężnych, należy zaznaczyć, że kwoty otrzymane z tytułu grzywien lub innych kar albo sankcji oraz wszelkie naliczone odsetki lub inne dochody z tych kwot mogą zostać zapisane w budżecie w następnym roku budżetowym.

Art. 108 ust. 1, 2 i 4 dotyczący odzyskiwania grzywien lub innych kar albo sankcji nałożonych przez instytucje Unii: jak wyjaśniono powyżej, odniesienie do art. 99 ust. 4 w akapicie pierwszym należy w przypadku gwarancji finansowej zastąpić stopą procentową stosowaną przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących, powiększoną o półtora punktu procentowego, obecnie wskazywaną w art. 99 ust. 4 lit. a).

W art. 108 ust. 2 odniesienie do celu osiągnięcia dodatniego zwrotu należy zastąpić odniesieniem do należytego zarządzania finansami. Z uwagi na możliwość ujemnego zwrotu z inwestycji, Komisja nie powinna dążyć do uzyskania oczekiwanego dodatniego zwrotu, jeżeli wymaga to podjęcia nadmiernie wysokiego ryzyka inwestycyjnego. W związku z tym należy doprecyzować, że zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami Komisja, inwestując w aktywa finansowe, powinna za priorytetowy przyjąć cel, jakim jest bezpieczeństwo i płynność środków pieniężnych.

Zgodnie z ogólną zasadą *restitutio in integrum* mającą zastosowanie do zwrotu grzywien lub innych kar albo sankcji tymczasowo zapłaconych, a następnie uchylonych lub obniżonych przez TSUE, należy doprecyzować, że od kwoty podlegającej zwrotowi nie odlicza się żadnego ujemnego zwrotu z inwestycji tymczasowo pobranych kwot takich grzywien lub innych kar albo sankcji. W związku z powyższym w art. 108 ust. 4 należy skreślić akapit drugi. W celu wynagrodzenia utraty możliwości korzystania ze środków pieniężnych, zwracana kwota powinna zostać powiększona o odsetki obliczone według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących dodatkowo powiększonej o półtora punktu procentowego, analogicznie do stopy procentowej stosowanej przez dłużnika w przypadku odroczonej zapłaty objętej gwarancją finansową grzywny lub innej kary albo sankcji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) 2018/1046 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 322 ust. 1,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wyroku z dnia 20 stycznia 2021 r. w sprawie C-301/19 P³, *Komisja przeciwko Printeos*, Trybunał orzekł, że – na podstawie wynikającego z art. 266 ust. 1 TFUE obowiązku podjęcia środków niezbędnych do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej obniżającego lub uchylającego tymczasowo zapłaconą przez przedsiębiorstwo grzywnę za naruszenie zasad konkurencji – Komisja była zobowiązana do zapłaty odsetek za zwłokę w zwrocie takiej grzywny liczoną od dnia, w którym przedsiębiorstwo tymczasowo zapłaciło Komisji grzywnę, do dnia jej zwrotu.
- (2) To wydane niedawno orzeczenie doprowadziło do powstania bezprecedensowych roszczeń odsetkowych, znacznie przewyższających odsetki uzyskane od tymczasowo zapłaconych kwot, wobec czego w budżecie Unii należy znaleźć w odniesieniu do tych roszczeń odpowiednie rozwiązanie. Aby zapewnić odpowiedni poziom rekompensaty w przypadku zwrotu tymczasowo zapłaconej grzywny oraz odpowiednią zdolność budżetu Unii do zaspokojenia powstałych z tego tytułu potrzeb finansowych, należy pilnie wprowadzić do rozporządzenia finansowego szereg ukierunkowanych zmian.
- (3) W szczególności konieczne jest uwzględnienie odstępstwa od zasady ogólnej określonej w art. 48 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁴, zgodnie z którą budżet nie może zawierać dochodów ujemnych.

¹ Opinia nr XXX z dnia XXX r. (Dz.U. C, s.).

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia XXX r. i decyzja Rady z dnia XXX r.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 stycznia 2021 r. w sprawie C-301/19 P *Komisja Europejska przeciwko Printeos, SA*, ECLI:EU:C:2021:39.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające

Odstępstwo to powinno umożliwiać odliczanie od dochodów budżetu ogólnego wszelkich odsetek lub innych opłat należnych z tytułu umorzonych lub obniżonych kwot grzywien lub innych kar albo sankcji, w tym wszelkich ujemnych zwrotów związanych z tymi kwotami.

- (4) W celu spełnienia wymogów ogólnej zasady przywrócenia do stanu pierwotnego (*restitutio in integrum*) mającej zastosowanie do grzywien lub innych kar albo sankcji nałożonych przez instytucje Unii, a następnie umorzonych lub obniżonych przez Trybunał Sprawiedliwości, konieczne jest zapewnienie, aby od kwoty podlegającej zwrotowi nie odliczano żadnego ujemnego zwrotu z inwestycji tymczasowo pobranej kwoty takich grzywien lub innych kar albo sankcji nałożonych przez instytucje Unii. Należy zatem skreślić odpowiedni przepis w art. 108 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
- (5) W celu wynagrodzenia utraty możliwości korzystania ze środków pieniężnych od dnia, w którym przedsiębiorstwo tymczasowo zapłaciło Komisji grzywnę, do dnia jej zwrotu, należy powiększyć zwracaną kwotę o odsetki obliczone według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących dodatkowo powiększonej o półtora punktu procentowego, co stanowi odpowiednią rekompensatę i wyklucza konieczność stosowania wobec tej kwoty innych stóp procentowych. Ponadto stopa ta odpowiada stopie procentowej stosowanej przez dłużnika, który decyduje się odroczyć zapłatę grzywny lub innej kary albo sankcji i w miejsce takiej zapłaty przedkłada gwarancję finansową. Należy również dokonać zmiany art. 99 ust. 4 i art. 108 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 aby doprecyzować, że stopa procentowa mająca zastosowanie wobec dłużnika, który decyduje się odroczyć zapłatę grzywny lub innej kary albo sankcji i w miejsce takiej zapłaty przedkłada gwarancję finansową, nie stanowi odsetek za opóźnienie w płatnościach.
- (6) W celu zapewnienia wystarczających przepływów pieniężnych, aby zrekompensować zainteresowanym osobom trzecim utratę możliwości korzystania ze środków pieniężnych w sytuacjach, o których mowa w art. 108 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, konieczne jest umożliwienie, aby kwoty otrzymane z tytułu grzywien lub innych kar albo sankcji oraz wszelkie naliczone odsetki lub inne dochody z tych kwot mogły zostać zapisane w budżecie w następnym roku budżetowym.
- (7) Z uwagi na możliwość ujemnego zwrotu z inwestycji, Komisja nie powinna dążyć do uzyskania oczekiwanego dodatniego zwrotu, jeżeli wymagałoby to podjęcia nieproporcjonalnie wysokiego ryzyka inwestycyjnego. Komisja powinna mieć możliwość inwestowania w aktywa finansowe, traktując priorytetowo cel, jakim jest bezpieczeństwo i płynność kwot tymczasowo zapłaconych w formie grzywien lub innych kar albo sankcji, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.
- (8) Z uwagi na nagłą potrzebę zaradzenia skutkom budżetowym niedawnego orzecznictwa, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE, Euratom) nr 2018/1046,

rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 2018/1046 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Budżet nie może zawierać dochodów ujemnych.”;
 - b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W drodze odstępstwa od ust. 1 od dochodów budżetowych odlicza się:
ujemne oprocentowanie depozytów ogółem;
wszelkie odsetki lub inne opłaty należne zainteresowanym stronom, w tym wszelkie ujemne zwroty związane z kwotami grzywien lub innych kar albo sankcji nałożonych na mocy TFUE lub Traktatu Euratom, o których mowa w art. 108 ust. 1, w przypadku gdy takie kwoty zostają umorzone lub obniżone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej”;
- 2) art. 99 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku grzywien lub innych kar albo sankcji stopą procentową dla należności niespłaconych lub objętych gwarancją finansową zaakceptowaną przez księgowego Komisji w terminie określonym w decyzji instytucji Unii o nałożeniu grzywiny lub innej kary albo sankcji jest stopa stosowana przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących, publikowana w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązująca pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przyjęto decyzję nakładającą grzywnę lub inną karę albo sankcję, powiększona o trzy i pół punktu procentowego.”;
- 3) w art. 107 ust. 2 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Do celów stosowania art. 48 ust. 1a lit. b) niezbędne kwoty, o których mowa w ust. 1, mogą zostać zapisane w budżecie do końca następnego roku budżetowego.”;
- 4) w art. 108 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku wniesienia do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skargi na decyzję instytucji Unii o nałożeniu grzywiny lub innej kary albo sankcji na mocy TFUE lub Traktatu Euratom oraz do momentu wyczerpania wszystkich środków odwoławczych, dłużnik tymczasowo dokonuje płatności odnośnych kwot na rachunek bankowy wskazany przez księgowego Komisji albo składa gwarancję finansową możliwą do przyjęcia przez księgowego Komisji. Gwarancja musi być niezależna od obowiązku zapłaty grzywiny lub innej kary albo sankcji i egzekwowalna na żądanie. Obejmuje ona roszczenie dotyczące kwoty głównej i odsetek, które dłużnik musi zapłacić w przypadku, o którym mowa w ust. 3 lit. b), według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących, publikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przyjęto decyzję nakładającą grzywnę lub inną karę albo sankcję, powiększonej

o półtora punktu procentowego, począwszy od terminu określonego w decyzji instytucji Unii nakładającej grzywnę lub inną karę albo sankcję.

2. Komisja może inwestować tymczasowo pobrane kwoty w aktywa finansowe, traktując priorytetowo cel, jakim jest bezpieczeństwo i płynność środków pieniężnych zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.”;

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Po wyczerpaniu wszystkich środków odwoławczych oraz w przypadku gdy grzywna lub inna kara albo sankcja zostały umorzone lub kwota została obniżona, podejmuje się jeden z następujących środków:

a) tymczasowo pobrane kwoty lub – w przypadku zmniejszenia – ich stosowną część wypłaca się odnośnej osobie trzeciej;

b) w przypadku gdy złożona została gwarancja finansowa, jest ona odpowiednio zwalniana.

Kwotę, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a), lub jej stosowną część, zwiększa się o odsetki według stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansujących, publikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującej pierwszego dnia kalendarzowego miesiąca, w którym przyjęto decyzję nakładającą grzywnę lub inną karę albo sankcję, powiększonej o półtora punktu procentowego.”;

(ii) uchyla się akapit drugi.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*